

Afdelingsnieuws

SUCCULENTA

111

MAAS EN PEEL

LENTE 2018

Omslag: Gerrit Johannes Mol werd lid van Succulenta in 1922. In 1934 ontstonden er twee verenigingen van liefhebbers van succulente planten. Hij was één van degenen die beide verenigingen in 1946 hebben samengevoegd tot de huidige vereniging Succulenta. Van 1946 tot 1965 was hij 2e voorzitter van deze vereniging. Van 1940 tot 1964 was hij voorzitter van de afd. Amsterdam. In de periode van 1941 tot 1943 verzorgde hij de maandelijkse rubriek "Uit de praktijk" in het blad "Cactussen en Vetplanten". Ook buiten onze hobby was hij zeer actief. Van 1942 tot 1970 was hij lid van het bestuur en enige tijd zelfs secretaris van de gemeentelijke commissie voor Heemkennis van Amsterdam. Tot aan zijn dood was hij één der redacteurs van het maandblad "Ons Amsterdam". Op de algemene vergadering van 26 juni 1965 te Utrecht werd hij benoemd tot erelid van Succulenta. Op 26 november 1971 overleed dhr. Mol op 77-jarige leeftijd na een kortstondige ziekte.

AFDELINGSNIEUWS

Nr. 111 Lente 2018 28e jaargang

Kwartaalblad ven SUCCULENTA

Maas & Peel

Redactie: Jack Schraets

Red. adres: Geuldersedijk 2

5944 NH Arcen

Tel. 077-4732913

Email: j.a.schraets@hccnet.nl

Activiteiten (onder voorbehoud)

- 27 maart Doe-avond Jochumhof.
7 april Open kas Edelcactus.
14 april ALV Succulenta.
24 april Lezing van Norbert en Elisabeth Sarnes, Nord Argentinien.
21 mei Open kas voor publiek.
22 mei Lezing door Huub Caelen, Zaaïen. Uitsluitend doe-Activiteit.
3 juni Open dag Ubink.
10 juni Exotische en Cactusbeurs te Velden.
24 juni Beurs bij Keda, Ospel.
26 juni Buiten bijeenkomst bij fam. Schraets..
28 augustus Doe-avond Jochumhof.
8 september ELK
25 september In gesprek met en lezing Frans Mommers.
I love ... mijn hobby in de natuur van Zuid-West USA.

**HOBBYARTIKELEN:
ETIKETTEN
STIFTEN
VOEDING
KUNT U VERKRIJGEN VIA:
JACK V.D. STERREN
INDUSTRIESTRAAT 70, REUVER
TEL. 077-4743687
MAIL: JACKV.D.STERREN@HOME.NL
EN TIJDENS ONZE BIJeenKOMSTEN**

Gedachten van een voorzitter 8

Williejan Rooijackers

De vorige keer afgesloten met de beste wensen en de opmerking terug te kijken op het afgelopen jaar alsmede vooruit te kijken naar 2018.

Nu was het jaar nog niet afgelopen dus daar gaan we eerst verder. In het weekend van 25 en 26 november kon iedereen kennis maken met de vernieuwde verkoopruimte van Claessen Orchideeën.

Aangezien orchideeën ook onze belangstelling hebben zijn we eens gaan kijken.

Ik kan U zeggen dat we meer dan aangenaam verrast waren. Mooie verkoopruimte maar veel interessanter: de kas. Ontzettend veel orchideeën in allerlei maten en soorten. Smullen!

Buiten dat ook nog Bromelia's en Tillandsia 's. U raad het al een bijzondere Tillandsia gevonden en een 4-tal Orchideetjes. Het betrof overigens een *Tillandsia butzii*. De meeste van U kennen de bolvormige verschijningsvorm wel doch deze heeft heel lange uitlopers. U kunt iedere zaterdag de kas bezoeken bij Claessen Orchideeën aan de Leveroyedijk 3 te Nederweert-eind.

Overigens waren wij niet de enigen van Maas en Peel, de familie Knapen was er ook.

In het laatste afdelingsnieuws heeft U al een terugblik van Jack Schraets kunnen lezen, ik zal me beperken tot het bestuurlijke. Het is de bedoeling dat het bestuur aan de leden van de afdeling een gevarieerd en leuk programma aanbiedt. Daarom hebben wat andere dingen geprobeerd op de afdelingsavonden en middels de doe-avonden. Ik kan U zeggen het valt niet mee, we willen allemaal met de hobby bezig zijn, maar hoe vullen we dat in. We denken dat 2017

Tillandsia butzii

hobby-matig geen verkeerd jaar was. Leuke dingen gedaan, gezien, mensen ontmoet en weer veel geleerd.

Laten we ervoor gaan 2018 erg mooi te maken. Daarbij hebben we U hulp wel nodig, alleen al door aanwezig te zijn/ deel te nemen aan de avonden.

Als U dit leest is het al 2018. We hebben een nieuwe activiteit die niets met de maandelijkse clubavond te maken heeft, maar wel alles met de afdeling. Het bestuur wil met 2 of 3 man leden gaan bezoeken. Met name de leden die we weinig zien, of waarvan we de verzameling nog niet gezien hebben. Zeg maar belangstelling tonen in het lid en hopelijk deze daarmee meer betrekken bij de club. In december zijn we er mee begonnen. Mien van Brussel had via Jack Schraets een kalender besteld. Namens het bestuur zijn Harry Knapen en ik die weg gaan brengen.

Ik kan U zeggen, we zijn op een gegeven moment maar gegaan want anders hadden we er nu nog gezeten. Keigezellig. Mien scherp van geest, mooie verhalen en herinneringen. Gaan we zeker nog eens terug. In het voorjaar gaan we hier mee verder. U kunt dus zomaar een telefoontje krijgen?

Een zorgelijke ontwikkeling, we zien in de laatste paar maanden van 2017 en begin 2018 het aantal leden dat een bijeenkomst bezoekt teruglopen. Waarschijnlijk heeft eenieder daar goede redenen voor of zijn de omstandigheden zo dat het even niet kan. Mocht het echter iets van doen hebben met het aangeboden programma/ activiteiten.....meldt het dan alstublieft.

Ondanks de wat lagere opkomst in januari was het een mooie bijeenkomst. Wel een beetje warm maar dat kwam omdat de ober Gerard erg enthousiast aan de verwarming had gezeten. De lezing verzorgd door de familie Linden was erg mooi. Veel natuur, planten, dieren, landschappen en mensen. Een prima verhaal erbij en iedereen heeft ervan genoten. Oké minder cactussen maar heel breed en voor iedereen erg interessant.

De warmte van januari hadden we in februari wel kunnen gebruiken. LimianZ liet ons letterlijk in de kou staan. Uiteindelijk zijn we terecht gekomen op het bedrijf van Will van Eck in Belfeld. Wij hebben vergaderd, de verloting gehouden en een stukje aan plantherkenning gedaan. Het was zeker geen verkeerde avond, eigenlijk best goed, wel een beetje anders dan gepland.

Ondanks de ijzige kou begin ik toch langzaam wat kriebels te krijgen. De zon schijnt overdag lekker, inmiddels zaad van het Clichéfonds binnen, hier en daar een knopje. Van mij mag het voorjaar beginnen.

Jaarvergadering 2018

Jack Schraets

Dinsdag 27 februari had de afdeling haar jaarvergadering.

Samen met mijn vrouw arriveerden we even na half acht bij LimianZ. Het was eigenaardig dat er al enkele auto's stonden, waarbij mensen stonden.

Het gebouw was gesloten.

Even later arriveerde een auto van de catering van LimianZ. De inzittenden be-
weerden na een telefoontje, dat er iemand onderweg was. Na tien minuten
was er nog niemand gekomen en volgens onze voorzitter had iemand van Limi-
anZ medegedeeld, dat er een vergissing was gemaakt in hun planning.

Wil van Eck, een van de aanwezige leden, deed daarop het voorstel om maar
naar zijn bedrijf in Belfeld te rijden waar we dan zouden kunnen vergaderen.

Dit werd gedaan en daar hebben we toch nog kunnen vergaderen met een kop
koffie of thee, zonder in de ijzige kou buiten te zijn.

Tijdens de vergadering bood de voorzitter zijn excuses aan voor de gerezen
moeilijkheden. Als inderdaad met LimianZ op de gewone wijze afspraken wa-
ren gemaakt over de komende bijeenkomsten in LimianZ was dat eigenlijk niet
nodig. Dan waren op zijn minst excuses nodig geweest van de beheerders van
LimianZ.

Wellicht komen die nog op een later tijdstip!

Na dit teleurstellende begin nog een paar dingen over de vergadering.

Er waren duidelijk meer leden aanwezig dan bij de laatste bijeenkomsten. Als
je denkt aan het zeer matige begin van de avond was de stemming goed. Je zou
zelfs kunnen spreken van gezellig!

Het vergadergedeelte werd snel en zonder problemen afgehandeld. Het aftre-
dende bestuurslid, penningmeester Paul Geerlings, werd zonder problemen
herkozen. Hij kreeg zelfs een applaus vanwege het feit, dat zijn financiële ver-
slag liet zien, dat er niet was ingeteerd op ons vermogen ondanks de geringe
inkomsten door het dalende aantal leden. De kascontrolecommissie bracht
verslag uit van de gevoerde boekhouding en adviseerde de penningmeester
decharge te verlenen. Dat gebeurde middels een applaus van de aanwezigen.

Helaas was er geen lid, dat te kennen had gegeven geïnteresseerd te zijn in een
bestuurslidmaatschap. Bij de kascontrolecommissie had Jack Huijs zijn drie jaar
uitgediend. Gelukkig was daarvoor wel een vervanger gevonden, namelijk
Sjaak Verbeek.

Het volgende punt betrof de plannen voor 2018.

Interessant leken mij voor de bijeenkomsten de lezing van de familie Sarnes, de lezing van Huub Caelen en de lezing door Frans Mommers. Voorts staan op het programma de Exotische en Cactus-beurs in Velden, een beurs in kassen van de familie van Eck in Ospel en onze traditionele Open Dag.

Wat betreft excursies denkt men aan een excursie in de eigen regio bij een lid, een kweker en aan Claessen orchideeën. Eventueel is ook een tweede excursie mogelijk. Misschien kan die naar een bestemming buiten de regio gaan, hoop ik.

Na een korte pauze, waarin loten verkocht werden voor de verloting, werden aanwezige planten verloot. Er waren een aantal leuke plantjes bij. En omdat we er minder aanwezig waren was er voor iedereen wel wat te winnen! Tenslotte werden een aantal succulenten, die in kratten aanwezig waren, van een naam voorzien. Dat lukte meestal wel voor de geslachtsnaam en soms ook voor de eigenaam!

Al met al was het toch een gezellige avond geworden, nadat de verkleuming, die we op de parkeerplaats bij LimianZ hadden opgelopen, enigszins was verdwenen!

De 'redder' in de nood !

Ervaringen met *Dionaea muscipula*

Williejan Rooijackers

Wat is het raakvlak tussen vleesetende plantjes en succulenten? Bij mijn weten zijn er geen raakvlakken. Dit verhaal heeft wel alles met zaad te maken. Onze zoon heeft een aantal vleesetende plantjes onder andere *Drosera capensis* variëteiten en *Dionaea muscipula*. Die laatste is meer bekend onder de naam Venusvliegenvanger. Beide planten bloeien ieder jaar met leuke witte bloemen op

Dionaea muscipula

een lange bloemsteel. Ze zijn rijk bloeiend en produceren vervolgens veel zaad. Daarmee was mijn belangstelling gewekt. Planten met zaad, dan wil ik altijd proberen deze uit te zaaien om weer nieuwe planten te krijgen. Deze planten groeien op een zandige veengrond, houden van vocht en veel licht. Na een zes-tal pogingen met verschillende grondmengsels en variaties in vochtigheid was het resultaat nog steeds niets. Helemaal niets. Dat is teleurstellend zeker als je niet kan bedenken waarom het niet lukt.

In april zijn we naar de ALV van Succulenta gegaan. Daaraan was gekoppeld een bezoek aan een Bromelia kwekerij.

Tijdens het bezoek aan de kwekerij bleek dat men ook nog enkele andere planten kweekte. Zoals de mierenplant en vleesetende planten. Heel bijzonder is dat alle planten in het bedrijf uitsluitend met zaad vermeerderd worden.

Kijk daar zag ik uiteraard kansen. De eigenaar uitgelegd dat ik al vele malen getracht had *Dionaea* te zaaien doch zonder enige resultaat. Hoe doet U dat? Gewoon zaaien en wachten. Daar kon ik het mee doen, hij ging er verder niet op in.

Uiteindelijk heb ik nog een poging gedaan. Een laag plat bakje, schors (orchideeën grond), laagje water, zaad er over uit gestrooid en een stolp erover. Geduldig gewacht. En nu enkele maanden later.....Yes. Nieuwe kleine plantjes, het zaad begint ineens goed op te komen.

Dan begint nu de volgende uitdaging. De plantjes de winter door helpen, groter laten groeien en uiteindelijk een volwassen plant die ook weer gaat bloeien. Ik heb echter zo het vermoeden dat dat allemaal wel iets moeilijker zal zijn. Daar leest U dan later weer iets over.

Overigens hebben wij daar ook nog *Tillandsia*'s gezien. Dat deed die kweker erbij, gewoon voor de lol, omdat het mooi is. In een lange "gang"-verbinding tussen diverse kassen hingen de planten tegen de wand aan. Je moet dan denken aan bijna 100 meter lengte en 3 meter hoog. We hebben onze ogen uitgekoken, zoveel en ook nog eens bijzondere soorten. Ik heb mijn blouse vol gekwijd. Gelukkig was ik niet de enige, ook Harry Knapen had het niet helemaal droog gehouden.

Dionaea muscipula, bloem

Dionaea muscipula, zaden

Exotische Plantenmarkt

Zondag 10 Juni 2018
van 10.00 tot 16.00 uur
bij Plantencentrum Velden
Vorstweg 60 5941 NV Velden
Gemeente Venlo (NL)

- Cactussen
- Vetplanten
- Rotsplanten
- Orchideeën
en meer.....

Organisatie: afdeling Maas en Peel

Mede mogelijk gemaakt door:

Wenst u meer informatie of wilt u zelf planten verkopen,
stuur dan een mail naar: beurs-maas-peel@hotmail.com

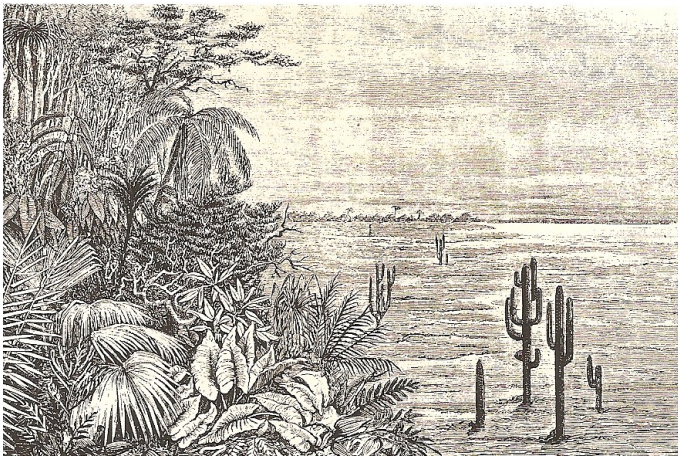
Succulenten in de (pre)historie

Jack Schraets

Tot in de zeventiende eeuw werden succulenten niet gezien als een aparte groep planten. Als we over die succulenten in de oertijden iets willen ontdekken zijn we daarom vooral aangewezen op fossielen, grottentekeningen, muurschilderingen, beeldhouwwerk, snijwerk en pottenbakkerij. Meldingen van ontdekkingen van fossiele succulenten zijn zeldzaam. Dat komt onder meer, omdat de omgeving waarin succulenten groeien niet geschikt is voor Petrificatie (verstening). In 1944 werd in Utah een ontdekking gedaan van een fossiel, dat de naam *Eopuntia douglasii* ontving. Nader onderzoek bracht aan het licht, dat wat was aangezien voor

Het type specimen van Eopuntia douglasii - helaas geen cactus!

De kust van Hampshire, Engeland in de tijd van het Eoceen, volgens J.S. Gardner (1877). De 'cactussen' zijn foutief ingeschatte stammen van palmen.

opuntiaschijven, in werkelijkheid gekneusde rhizomen (wortelstokken) van een biesachtige plant waren. *Mammillaria desnoyersii*, beschreven van versteende overblijfselen bleek later de

Links: *Kalanchoe citrina* nog herkenbaar in 1989 op de muur van de feestzaal van Thoetmoses III (1501-1447 v.C.), Karnak, Egypte.

Rechts : Dezelfde soort opnieuw verzameld in Arabië door Sheila Collenette.

vrucht te zijn van een uitgestorven conifeer! We kunnen tegenwoordig ook lachen om het Engelse landschap met op Saguaro lijkende bossen. Die waren bij elkaar gedroomd door de gerespecteerde 19de-eeuwse paleontoloog Gardner.

De oudst bekende succulenten kunnen beter in duizenden dan in miljoenen jaren gedateerd worden. Ze werden gevonden in de ondergrondse hollen van hamsterratten en uit koolstofmetingen blijkt de oudste ongeveer 24000 jaar oud te zijn.

Een van de oudere afbeeldingen, waarvan een reproductie is bijgevoegd, bevindt zich in de grote tempel van Thoetmoses III in Karnak. Deze farao leefde van 1501-1447 v.C. De afbeelding betreft een Kalanchoe. Schweinfurth identificeerde de soort als *Kalanchoe citrina*. Dat is een variabele soort, die voorkomt in Arabië en Oost-Afrika. Een afbeelding van deze soort uit moderne tijden is hierbij ook afgebeeld. De soort wordt niet vaak verzameld. Typisch is dat er geen speciale 'toepassingen' van deze soort bekend zijn. Dit in tegenstelling tot de andere 275 planten, die op de muren van de tempel staan afgebeeld.

Het begin in de Nieuwe wereld.

Sisal worden gemaakt uit de bladeren van Agave sisalana. De vele toepassingen omvatten onder meer touw, garen, matjes en zakken .

Gentry (1982) verklaart hoe het mogelijk is om voedselbronnen in vroeger tijden te achterhalen. Dit kan door het onderzoeken van de overblijfselen, die zich bevinden op de bodem van grotten, waarvan bekend is dat ze beschutting

boden aan mensen; soms duizenden jaren lang. Microscopische analyse van onverteerde delen van plantenweefsel in gemummificeerde mest kunnen worden geïdentificeerd door het patroon van epidermische cellen, stomata en andere anatomische kenmerken eigen aan een bepaalde soort. Zo was het mogelijk te laten zien dat in Mexico agaven en cactussen voorkwamen in het menselijke dieet gedurende minstens 9000 jaar.

Zo wordt sisal gemaakt van de versnipperde bladeren van hoofdzakelijk *Agave sisalana*. Als je een blad van een agave af wilt trekken merk je hoe taai ze zijn. Sisal wordt gebruikt om touw, bindgaren, kledjes, en zakken van te maken. Ook wordt agave gebruikt als bron van een bedwelmende sterke drank. De bloemstengel wordt gebruikt voor het sap, dat 12-15 % suiker bevat. Dit sap wordt verzameld en vergist, waarbij een ruw brouwsel ontstaat, dat pulque genoemd wordt.

Als men de kernen van bepaalde kleinere agaven gebruikt ontstaat een krachtiger en verfijnder brouwsel: tequila. Dit laatste is een recente vernieuwing vergeleken met pulque, waarvan de bereiding vele eeuwen bekend is.

Ook van cactussen bestaat een lange lijst van toepassingen.

Het idee van een dorstige reiziger, die de top van een cactus hakt, vervolgens de pulp door elkaar roert en door een stuk linnen perst om zijn dorst met het filtraat te lessen klinkt bekend voor miljoenen die televisiedocumentaires zien.

Het feit dat dit extract weerzinwekkend kleverig en zelfs warmer is dan luchttemperatuur zal je niet afschrikken als je stervend door verdroging onder een meedogenloze woestijnzon bent.

Cactussen verschijnen echter niet vooral als dorstlesser in overlevings-scenario's

De geschiedenis van de Mexicaanse 'button' cactus, *Lophophora williamsii*, oftewel peyote, is uitputtend bestudeerd. De plant bevat namelijk mescaline en andere alkaloiden, waarvan het effect bij het kauwen erop is, dat men prachtige kleuren ziet en een gevoel van behaaglijkheid. Het gebruik ervan is al langer dan 2000 jaar een belangrijk onderdeel van religieuze ceremonies. De cactus is duidelijk herkenbaar in kunstwerken uit de periode van 300 jaar v.C. tot 300 n.C.

Minder vaak gepubliceerd, maar ongeveer 1000 jaar ouder is de cultus van de 'San Pedro Cactus' uit Peru. (*Trichocereus (of Echinopsis) pachanoi*). Dat is een zuilvormige, weinig gewapende cactus, die krachtig groeit. Men vindt ze veel in Europese verzamelingen vanwege het veelvuldige gebruik als entstam.

Een herkenbare afbeelding van een krijger, die een stam van deze plant vasthoudt en daterend van ongeveer 1300 v.C. is gegeven door Sharon & Donnan in 1977.

Dezelfde cactus is herkenbaar als omcirkeling van een jaguar op een vaas, ook afkomstig van Chavin, Peru, gemaakt ca. 1000 v.C.

De reden van dit voorkomen van één soort werd opgelost door chemici, die aantoonde dat deze plant alkaloiden bevat, die dezelfde effecten gaf als die van *Lophophora* en een aantal andere Mexicaanse dwergcactussen.

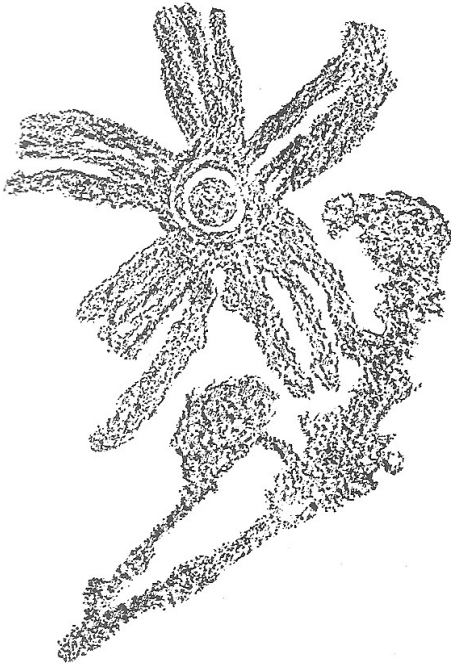
Men heeft opgemerkt dat vooral doornloze of bijna doornloze cactussen gebruik maken van alkaloiden of andere onsmakelijke stoffen als bescherming tegen grazende dieren.

Opuntia en andere Peruviaanse cactussen zijn herkenbaar in landschappen en andere versieringen op vazen vanaf de vierde eeuw v.C.

Het begin in de Oude Wereld.

Aan de andere kant van de Atlantische Oceaan staan twee geslachten van succulenten model door de vroege ontdekking van hun medicinale en andere toepassingen: *Euphorbia* en *Aloe*. Voor beide gaan vermeldingen ervan terug tot minstens de vierde en vijfde eeuw v.C.

Ze beginnen met Hippocrates (469-399 v.C.) en koning Juba II (25 v.C.-18 n.C.).

Gravure van de Bosjesmannen van een Stapelia.

hoeveelheden. De dodelijke nachtschade, *Atropa belladonna*, is een goed voorbeeld. Gekweekt als een bron voor het alkaloid atropine, dat wordt gebruikt bij de behandeling van koliek.

Aloe vera is in zoverre uniek bij de succulenten dat het een plaats heeft verworven in farmacopeeën (zelfs tot in de moderne tijd) als het uitgeperste sap van de bladeren, dat wordt gebruikt als een sterk laxerend middel en als een pap voor behandeling van verbrandingen, waarbij een stukje blad rechtstreeks op de wond kan worden gelegd. Verscheidene andere van dit geslacht hebben soortgelijke toepassingen. Tegenwoordig wordt het

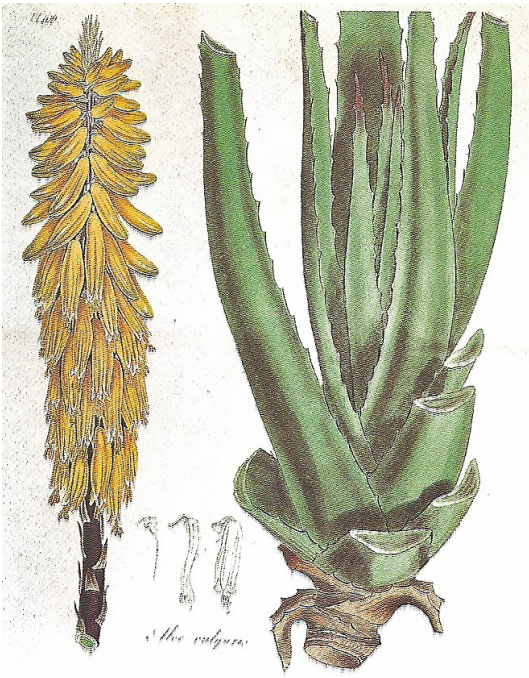
De laatste wijdde één van twaalf van zijn boeken aan 'Het kruid Euphorbia'.

De populaire naam 'spurge' (= wolfsmelk) komt van expurgare (= zuiveren, reinigen of louteren) en weerspiegelt het gebruik van het witte melksap in kleine hoeveelheden als een krachtig purgeermiddel (=laxeermiddel).

Vele planten die gelden als giftig kunnen toch van waarde zijn als medicijn als de actieve componenten zijn geëxtraheerd en worden gebruikt in kleine gecontroleerde

*Anders dan bovengrondse caudices hebben ondergrondse geen behoefte aan vergiften als afschrikkend middel tegen afgrazen. Vaak zijn ze eetbaar en worden door mensen als voedsel gezocht. Dit is *Raphionacme bingeri* in Ghana.*

Aloe vera zoals afgebeeld in Burnett's "Medicinal Botany" in 1835.

meer gekweekt dan ooit door mensen, die hebben gehoord dat het een geneeswijze voor radioactieve verbrandingen is.

Aloe vera werd vroeger veel medicinaal gebruikt en bij mummificatie. Vermeldingen in China en India gaan terug tot ongeveer 400 v.C. Niemand weet zeker wat de actieve stof is, maar dat vermindert niet de populariteit bij liefhebbers van 'natuurlijke' medicijnen, en in de handel vindt men vele aloë gels, pommades en zalfjes.

Herkenbare succulenten zijn helaas op grotschilderingen zelden te vinden. Meestal vindt

men op grotschilderingen afbeeldingen van dieren of mensen, waarvan sommige gedateerd worden op meer dan 20000 jaar oud. Wilman (1968) reproduceerde herkenbare voorstellingen van *Orbea (Stapelia)* en een cactus vormige *Euphorbia*. De enige andere voorbeelden zijn asclepia-achtigen, die waarschijnlijk werden gewaardeerd vanwege hun eetbare ondergrondse caudex, zoals ook heden nog het geval is bij de Bosjesman. Deze voorbeelden van Mashonaland, Zimbabwe, kunnen soorten van de geslachten *Raphionacme*, *Fockea* of *Brachystelma* zijn; zonder bloemen zijn die moeilijk te onderscheiden. Grotschilderingen worden tot op de huidige dag gemaakt. Dat is goed nieuws voor de folklorist, maar slecht nieuws voor de historicus, die niet in staat is om oud en nieuw van elkaar te onderscheiden.

Wordt (waarschijnlijk) vervolgd!

Literatuur: Gordon Douglas Rowley, A History of Succulent Plants (1997)

Uit de oude doos:

Kasbezoek.....

Theo Nabben

De harde kern van mijn lezers weet dat ik de leeftijd heb bereikt waarop de dingen van vroeger wat wazig gaan worden; soms zelfs geheel verdampen. Om het recht-uit ta zeggen: ik word erg vergeetachtig. "Is dat hetzelfde als seniel, opa", vroeg mij kleindochter eens. "Ja", zei ik berustend. En dat antwoord bewijst mijn ouderdom.

Enfin. Zodoende was ik nauwelijks verbaasd, dat ik de man die mijn kas kwam bezoeken, niet dadelijk thuis kon brengen. O ja, ik kende hem wel. Zij gezicht kwam mij bekend voor. Maar voor zijn naam moest ik diep graven in mijn geheugen... en ik vond... niets. "Ik kom er dadelijk wel op", dacht ik, terwijl ik met hem in de kas rondwandelde.

We praatten geanimeerd over de planten, over een Melo die al een jaar van de wortel was. Iets wat hij zich goed herinnerde... Een heel wat beter geheugen dan ik.

Over het stekken van Mesems, over een rotsplantje dat hij me eens gegeven had. (Dat kan ik me nu zelfs nog herinneren).

Alleen zijn naam?.... Niets....

Je dwaalt dan zo'n beetje in het luchtledige rond, voortdurend op je hoede om die ene glimp van herkenning op te vangen, als hij voorbij flitst.

Helaas er flitste niets.

Hij zou wel lid zijn van de afdeling. Dus begon ik in gedachten het alfabetisch ledenboekje door te lopen. Maar al bij de E gaf ik het op.

We dronken koffie en ik probeerde op slinkse wijze achter zijn identiteit te komen.

"Hoe is het thuis?" vroeg ik. Misschien kreeg ik zo een aanwijzing. De naam van z'n vrouw, kinderen, zijn werk.

"Ach", zei hij, "hoe zal het zijn. Hetzelfde. Niet beter, niet slechter". Dat hielp dus totaal niet. "Je moet eens gauw komen", zei hij. "Ik heb een paar mooie, nieuwe... een paar... Ach verdorie. Hoe heten ze ook weer. Ik kan niet op de naam komen".

Ik was blij dat hij het ook had.

“Je ziet wel, als je komt. Laten we meteen afspreken. Volgende week Woensdag, komt dat uit?”.

“Ja, goed”, zei ik. “Hoe moet ik ook weer rijden? Dat kan ik nooit onthouden”. Kijk dat vond ik nou heel slim van mezelf. Met zijn aanwijzingen zou ik gewoon bij hem thuis uitkomen. Naam of geen naam.

Hij begon te lachen. “Da’s een goeie. Hoe vaak ben je al niet geweest? Je moet het kunnen dromen. Maar denk er wel aan. Ze hebben de afslag bij dat witte huis afgesloten. Je moet nu de eerste afslag nemen en dan de tweede rechts. Zo, nu moet ik echt weg. Tot volgende week. Dus denk erom: de eerste afslag. Anders moet je een heel eind omrijden.”

Hij stapte in z’n auto en verdween.

Diep in gedachten ging ik naar binnen. Afslag bij een wit huis? Het zei me niets. Ik gaf het op, voorlopig. Het zou me wel te binnen schieten...

Maar dat deed het niet. Ik weet nu nog steeds niet hoe de man heet. Zou een ledenlijst met foto’s niks zijn?

De Woensdag ging voorbij. Ik hoorde niets van hem. Geen telefoontje van “Waar blijf je?” ... Niets.

Nu achteraf, begin ik zelfs te twijfelen, of ik de man eigenlijk wel kende.

Of was het misschien een “Ghost of the Past”.... zoals David Hunt (jawel!) zegt. Maar dan bedoelt hij namen van cactussen die volgens hem niet meer geldend zijn.

Als een van mijn lezers zich herinnert ooit een Woensdag tevergeefs op mij te hebben gewacht... Dan bij deze mijn oprecht gemeende excuses.

Wat zegt U? “Kunt U het zich niet herinneren?”

Gelukkig

Overgenomen uit het Afdelingsnieuws van het Voorjaar van 2001. Nr. 43

Wist U dat

Jack Schraets

- het verhaaltje op de beide vorige bladzijden me echt herinnert aan de prachtige cursiefjes van Theo Nabben.
- dat hij er tientallen voor ons Afdelingsnieuws heeft geschreven, die stuk voor stuk de moeite van het lezen waard zijn.
- Theo helaas alweer enkele jaren geleden overleden is, zodat we het moeten doen met wat we van hem gekregen hebben.
- er weer een boekje is verschenen in de lange reeks van de DKG. Deze keer gaat het over drakenbomen en vulkanen van de Canarische Eilanden.
- Elisabeth en Norbert Sarnes hun 'sabbatical year' hebben beëindigd. Vandaar dat we ze weer zullen ontmoeten bij een lezing.
- het nog niet echt wil vlotten met het aantrekken van nieuwe leden.
- we gelukkig wel een nieuw lid bij de kascontrolecommissie hebben.
- er nog steeds behoefte bestaat aan leden die de een of andere taak op zich nemen.
- het bestuur eigenlijk teveel werk heeft, zodat sommige zaken eigenlijk niet optimaal gedaan kunnen worden.
- het bestuur het toch zo goed mogelijk doet, hetgeen het risico verhoogt, dat het ooit iemand teveel wordt.
- dit probleem al erg lang bestaat en dus wel nooit helemaal opgelost zal worden.
- ik ondertussen alweer zit te zeuren alsof ik nog steeds bestuurslid ben.
- u niet bang hoeft te zijn, dat ondergetekende weer in het bestuur wil komen.
- hij er echt niet meer de energie voor heeft en dus maar bij de pakken gaat neerzitten.
- deze pagina vrijwel vol is, zodat dit Afdelingsnieuws weer gereed is.

